

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 30. decembra.

Božični čas je čas miru, to ve tudi prof Taaffe in zaradi tega se je ta čas našemu minister-skemu predsedniku zdel tako ugoden, da poskusi napraviti sporazumljenje mej obema narodnostima na Češkem. Nadejal se je menda, da bodo Nemci vsaj o Božiči malo spravljiveji in miroljubnejši postali.

Čas je pa bil tudi zaradi tega posebno ugoden, ker je vlada potolažila centraliste, da nikakor ne misli še spreminjati ustave, Čehi bodo pa morda rajši kaj prijenjali, uvidevši, da itak še ne bodo tako hitro dosegli svojih prav.

Sedaj je bil zopet knez Schönburg izbran, da posreduje mej strankami in je že pred božičem začel delo svoje. Opazovali so ga, kako se je dolgo prijazno v gospodski zbornici pogovarjal s Taaffeom in potem pohajal razne vodje levice. Mi ne vemo, kak uspeh obetajo ti dogovori, ki se bodo baje po

Novem letu ponavljali in se jih bode vlada sama direktno udeležila, če bode videla, da je pričakovati kaj uspeha. Gotovo bodeta morali obe stranki nekaj prijenjati, če se hočeta sporazumeti. Kako mnenje vlada v tej zadevi mej vodjami nemške in češke stranke, mi ne vemo, a kakor se iz glasil obeh strank da posneti, ni zavlada nikjer še spravljivost. Staročehi bi morda radi Nemcem marsikaj prijenjali, pa se bojé s tem dati priložnost Mladočehom za agitacije proti njim. Zato pa češki listi že naglašajo, da bi Čehi ne mogli dovoliti, da se okraj razdele po narodnosti, dasi se je bil pri nekej priliki odlični pristaja staročeske stranke izjavil, da bi se dalo o tem razgovarjati.

Veliko manj spravljivosti nego na češkej, pa se kaže na nemškej strani. Jedva da se je razširila vest, da so se zopet začela pogajanja, že smo čitali po nemških listih celo vrsto zahtev, katere stavijo Nemci kot pogoje za spravo.

Njih pogoji pa seveda neso baš skromni, ker skromnost ni nikakor nemška lastnost. Zahtevajo, da se razveljavijo zakoni, ki se tičejo jezikovnih zadev, katere je sklenil češki deželni zbor v odsotnosti Nemcev, da se vlada odločno izreče zoper češko državno pravo, da se razveljavi jezikovna naredba za Češko, da se dežela razdeli v okraje po narodnostih in da bode v nemških okrajih nemščina jedini državni jezik. Če se jim vse to ne dovoli, pa zatrjujejo nemška glasila, da nemški poslanci morajo nadaljevati pasivno politiko.

Da pod tacimi pogoji sporazumljenje ni mogoče, je jasno. V to ne morejo privoliti Čehi, če se nečejo odreči vsej svojej slavnej minulosti. Pa tudi vlada ne more vsega tega dovoliti, ker nasprotuje glavnim načelom njenim. Zahteve Nemcev tudi nasprotujejo istej ustavi, na katero se tako radi sklicujejo. Jednake zahteve bodo pa stavili najbrž tudi nemški vodje, kajti dosti odjenjati ne morejo, če nečejo zgubiti zaupanja volilcev svojih. Tako dolgo so hujskali nemške prebivalce zoper Čeha, da se sedaj umakniti ne morejo, ko bi tudi se hoteli.

Pri tacih razmerah je jasno, da ni pričakovati od pogajanj uspeha, sedaj še ni prišel pravi čas

zanje. Dokler bodo Čehi in vlada si prizadevali Nemce spraviti v zbor in dokler bodo pri vsakej stvari le povpraševali, kaj Nemci poreko, ni misliti, da bi nemški liberalci bili pripravljeni kaj prijenjati. Čemu bi pa tudi hodili v deželni zbor, ko zunaj deželnega zbora lahko še več dosežejo. Sporazumljenje bode pa le tedaj mogoče, ko bodo videli Nemci, da se dá tudi brez njih vladati, in da jih v deželnem zboru nič ne pogrešajo in da zunaj zbora ničesar ne dosežejo.

Najnovejši telegrami nam sicer naznanjajo, da so Nemci toliko odjenjali, da se bodo udeležili konference, ki se bode sešla glede češko-nemških razmer in pri kateri bodo tudi ministerski predsednik Taaffe, ministra Gauč in Schönborn. Nemci so celo že imenovali petorico zastopnikov svojih, jednako število odposlali bodo tudi Čehi na konferenco in pogajanja se bodo gotovo pričela. Da bi pa imela kaj pozitivnega uspeha, tega si pri najboljšej volji pričakovati ne upamo, kajti interesi Nemcev in Čehov so načelno toli nasprotni, da si istinite in korenite poravnave misliti ne moremo. Valovje obestranske narodne politike je toli močno, da se niti z vladnim oljem pomiriti ne dá. Prepričani smo, da bodo dogodki v prvih dneh prihodnjega leta potrdili naše mnenje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. decembra.

Češki deželni zbor se po Novem letu baje več ne snide, ker bodo imele na Dunaji konference čeških in nemških odposlancev posvetovanja glede ustopa Nemcev v deželni zbor. Češki listi se mnogo bavijo z nekim člankom Dumreicherjevim, v katerem se preti, da bodo Nemci ostavili tudi državni zbor. „Narodni listy“ mislijo, da se Čehom za taka pretenja ni treba zmeniti. Državni zbor se je itak osnoval le v prid Nemcev proti Čehom in morejo le veseli biti, če ga Nemci spodkopljejo s pasivno politiko svojo.

Organ Starorusinov pozivlje rusinske poslance, da bi v vzhodnih delih Galičije skitcevali tabore, na katerih bi se sklepale resolucije za razdelitev dežele v vzhodno in zapadno polovico. Na ta način misli ta list, bi se jedino mogli ubraniti raznaro-

LISTEK.

Slike Litevske.

Pan Ščensni.

(Česki napisal E. Jelínek, posl. V. Nevín.)
(Konec.)

Za nekoliko časa vedla me je pot zopet po zemlji Krakovske ljudovlade. Razumeje se, da tudi takrat nisem pozabil pozdraviti svojega litevskega znanca. Guan po še večjem hrepenenju nego običajno videti ga, odpravil sem se iz Krakova k šlahčičjemu zatišju na ruskej meji. Bil je baš maj, ali spomlad je hodila to leto v mokrem plašči. S Tater pihali so h Krakovskej zemlji hladni vetreci, kateri tožeči in plakajoči po vejah poljskih topolov niso preveč obveseljevali znane poti. Priroda se tudi še ni probudila, drevesa so strašila z golimi vejami, in lanske trave so se majale bedno po ravninah. Voznik je klel bolj nego sicer, bričko je metalo zopet sem in tje, a konečno smo to vender-le izvršili in se ustavili na konci težavne poti.

Šlahčičji dvorec je stal tu sicer neizpremenjen, tudi brička je zaropotala na gramozu, a niti stari Pavel niti kdo ini se ni pojavil na pragu. Šel sem

torej noter ne zvan in ne pozdravljen po nikomer. Vse dveri so bile odprte na iztečaj. Na mostovži nikogar, v prednjem sobi tudi nikogar. Povsod tiho, kakor bi bili izmrlji.

Ne potrkavši ustopil sem v salon.

Preplašen, iznenajen z žalostnimi slutnjami in mislimi ustavil sem se na pragu.

Gospod!

Tam ni bilo niti pana Ščensnega niti starega Pavla. Na divanu pri okroglej mizici dremala je neka stara gospa — odpočivala si je gotovo po velikem utrujenju — a tam pri oknu bila sta utopljena dva gospoda v poluglasen govor. Jednega izmeje njih sem poznal. Bil je to pan Vincenti, zaupen prijatelj pana Ščensnega in ne oddaljen sosed. Tudi prvi me je opazil. Hitro je stopil k meni in me pozdravil kakor gospodar. Oči je imel zalite s solzami.

„Kaj se je zgodilo?“ dihnil sem iz sebe prestrašen.

„Ne veste?“

Pritrdil sem temu vprašanju s prikimom.

Prijel me je za roko pan Vincenti in me povel k pragu druge sobe. Jedini pogled je zadoščal, da je razjasnil vse.

Večna lučica se je svetila nad posteljo, a v

postelji ležal je pan Ščensni — mrtev. Skozi odprta okna drl je spomladni vetrec in si igral s srebrnimi vlasmi umrlega starca. Ne daleč klečal je stari Pavel utopljen v gorečo molitev za svojega dobrega gospoda. Le včasih je povsíl verno glavo in ni se brigal niti za novega prišleca.

Globoko ganen po tej žalostnej sliki vrnil sem se po kratkem zamišljenju nazaj v salon.

Tam sem izvedel iz tihega razgovora, da je pan Ščensni umrl pred nekaterimi urami. Zaspal je v Gospodu mirno, in poslednja beseda, ki se je čula iz njegovih ust, blagoslavljala je Litvo.

Kaki dve uri smo probdeli v ganljivih vspominkih. Kar je kdo o panu Ščensnem vedel, pripomnil je k slavi njegovega spomina. Krasne njegove čednosti, srce polno blagosti in idealne ljubezni zjavljalo se je stoprav sedaj v nedosežnej svojej povabnosti. In gotovo bi še dolgo ne bil porušil te pogrebne besede s svojim odhodom, da nisem vedel, da je človek v takih trenutkih bolj v napotje nego v uteho. Obljubivši, da se udeležim poslednjega sprevoda, odšel sem skozi zadnjo sobo, katero so baš v naglici prirejali za predsobo mrtvaške sobe. Pan Vincenti me je spremljal.

In glej! Ko sem se tam do jasna razgledal, obstalo mi je oko na skrinji, katere vsebino je pan

dovanju. Povsod se torej slišijo zahteve po drugačnej razdelitvi avstrijskih dežel. Čehi bi radi, da se zedinijo dežele češke krone, Nemci, da se Češka razdeli v dva dela, tirolski Italijani bi se radi odkrojili od Tirolske, Dalmatinci pa pridružili Hrvatski, Slovenci teže po zedinjeni Slovenije, Rusini po razdelitvi Galicije. To je pač dokaz, da sedanja uredba Avstrije ni najboljša in da bode prej ali slej prišlo do kacic preuredb, pri katerih se bode bolj oziralo na narodne posebnosti.

Nemški liberalni listi v obširnih člankih proslavljajo značajnost ministra **Kremerja**, ki je te dni umrl. Mi imamo o njem le toliko povedati, da je služboval dlje časa kot diplomat v orientu in je posebno izveden bil v orientskih zadevah, o katerih je tudi mnogo pisal. Ko je odstopil trgovski minister baron Korb, je bil Kremer v Egiptu član likvidacijske komisije. Poklicali so ga na Dunaj, mu ponudili trgovsko ministerstvo, katero je tudi vsprejel, dasi zato ni bil posebno sposoben. Isti dan ž njim je pa v ministerstvo ustopil pl. Dunajevski, kateri je kmalu postal duša Taaffejeve vlade. Jedva je Kremer ustopil v ministerstvu, že je pokazal, da se njegovo mišljenje ne ujema z grofa Taaffeja načeli. Nasprotoval je uresničenju narodne enakopravnosti, zlasti osnovi češkega vseučilišča in delal razne ovire finančnemu ministru. Ko je grof Taaffe se odločil, da se pokliče več desničarjev v gospodsko zbornico, da v njej ne bodo odločevali samo levičarji, sta se upra ministra Kremer in Streit in ker njihova ni obveljala, dala sta demisijo. Kremer je ministroval samo šest mesecev in še tačas ni storil nič pozitivnega, da bi zato zaslužil hvale. Zadnja leta se je bil popolnoma odtegnil javnemu življenju in se ni nič več govorilo o njem.

Vnanje države.

Predsednik republike **francoske** se je nekda izjavil o priliki, da je vojna nemogoča za vse in za slednjega. Ideal njegovega prizadevanja, dokler bode predsednik, bode, da se ohrani mir. Za to se pa vender morejo storiti določni predlogi. Nikdo v tem oziru ne more reči prve besede, Francozi je pa žal tudi ne morejo.

Vest, da je **Turčija** zaradi tega, ker je avstrijska vlada dovolila bolgarsko posojilo prodajati in beležiti na borzi Dunajski, storila kak diplomatski korak, se ne potrjuje. Dotično vest so bile najprej objavile „Times“, potem pa posebno ruski listi obširno razpravljali pomen takega koraka.

Pri poslednjem banketu na Bruseljskem dvoru se je kralj **belgijski** z raznimi poslanci pogovarjal o političnem položaju. Pogovor je prišel tudi na trditve francoskega lista „Revue Nouvelle“, da je Belgija sklenila z Nemčijo tajno pogodbo. Kralj je temu odločno oporekal. Jeden poslanec se je pa tudi izrazil, da neso mogli verjeti, da bi se bila sklenila taka pogodba, ker kralj pač ve, kako važna in potrebna je neutralnost za Belgijo.

Cesarica **brazilska** je predvčeraj v Portu umrla. Neka srčna bolezen je bila vzrok smrti njeni. Dogodki zadnjih dni nanjo gotovo neso ugodno uplivali in so gotovo pospešili smrt. Pokojnica je bila porojena dne 14. marca 1822. kot hči siciljskega kralja Frana I. in se je leta 1843. bila poročila z dom Pedrom. — V Riu de Janeiro je pa baje bila že resna ustaja proti republiki. Vladi se je še le po dvadnevem boju posrečilo napraviti red. Pa tudi v drugih provincijah se začenejo monarhisti gibati. Vlada postopa z vso strogostjo, ker le na ta način upa ohraniti republiko.

Domače stvari.

— (Shod volilcev,) ki ga je bil g. deželni poslanec Ivan Hribar preteklo so-

ščensni tako skrbno pred menoj prikrival. Ključavnice so bile odprte, zapone so bile proste.

Ne ničemerna zvedavost, marveč srčno sočutje, kakeršno sem gojil odkritosrčno k gospodarju te hiše, spodbujalo me je na vprašanje, kaj je pač v tej skrinji.

Pan Vincenti je zmajal z glavo, „Ne veste?“ Sami ste vender k temu pripomogli, da bi se napolnila do vrha... Vidite! Želel si je položiti svoje kosti na litevsko zemljo... no, zgodilo se bo po njegovej želji, Skrbel je za to sam in pomagali so mu k temu dobri ljudje... Vidite!“

To rekši vzdignil je pokrov tajnostne skrinje, na katere notranjej strani sem čital te proste besede:

To je zemlja litevska,

po dobroti prijateljev v pergiščih znesena.

Ko umrjem — v to prst položite moje kosti!

Nekaj časa stala sva oba utopljena v misli. In moral sem se dotakniti te litevske zemlje, nabrane do vrha skrinje. Povlačena je z marsikatero kapljo ljudskega trpljenja... Pobrskal sem jo... utaknil roko v njo... in glej... moji prsti so se dotaknili nehote skrite, že davno prinesene kitičice. Po zavitku sem poznal, da je ta tista, katero sem mu pred leti z Litve prinesel. Tu sem se spomnil tudi te omarice, katero so mu po mojem

boto sklical v stekleni salon Čitalnice Ljubljanske, preložil se je na nedeljo, dne 12. januarja, dopoludne ob 11. uri. Rečeni dan bode torej g. poslanec Hribar svojim volilcem poročal o svojem delovanju v deželnem zboru kranjskem.

— (Kjé je pa — Ljubljana?) Iz priloženih poštinih pečatov najnovejšega časa razvidite, da tu stoji samo „Laibach“, „Ljubljane“ pa ni več!... Mi ob periferiji slovenski sicer ne verjamemo, da bi naše „Ljubljane“ samo zategadel ne bilo več, ako so jo na Ljubljanski c. kr. pošti izbrisali, a zanimalo bi nas ipak zvedeti, za kaj so jo izbrisali? Ali ne bi hoteli, gospod urednik, te stvari pojasniti v prihodnji številki „Slovenskega Naroda“? Prosimo! Tako nam piše odlični rodoljub s Štajerskega. Na uprašanje za kaj? se tako godi, ne vemo družega odgovora, nego da se polagoma, a z veliko doslednostjo povsod odpravljajo na poštinih pečatih slovenski napisi, a uvajajo nemški. V tem oziru je dandanes mnogo slabije, nego je bilo pred leti, ko nam je krmarilo takozvano „Bürgerministerium“. Mi smo o poštinih pečatih objavili že več pritožeb, a zastopniki narodovi na pristojnem mestu menda še neso storili nobenega koraka.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v ponedeljek 30. dan decembra letos ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanilo predsedstva. II. Finančnega odseka poročilo ob občinskem proračunu za 1890. leto. III. Policijskega odseka poročilo ob uredbi prometa po Dolgih ulicah IV. Vodovodnega odseka poročilo o službenih stvaréh. V. Stavbinskega odseka poročilo o nekem prizivu v stavbinskih stvaréh. VI. Vsprejem občanov.

— (Hripa) prikazala se je tudi v Ljubljani. Na južnem kolodvoru obolelo je hkratu 7 uradnikov za hripo, da ne morejo opravljati službe. V mnogih rodbinah se je tudi že prikazala in je navadno v dotičnej obitelji od prvega do zadnjega vse bolno.

— (Gosp. dr. Josip Fon,) primarij v Zagrebu, je, kakor čitamo v „Obzoru“, nevarno bolan. Po Zagrebu se je bila celo raznesla vest, da je v Brežicah, kjer sedaj biva, že umrl.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) se je pri veseli družbi dne 26. t. m. v gostilni g. Andreja Sežuna v Štarem trgu nabralo 2 gld. 76 kr. katere so podarili: Franc Hacc 20, Anton Pelan 20, Fran Potecin 20, Fran Pelan 10, Janez Pelan 10, Josip Namre 10, Andrej Sežun 10, Janez Onušić 10, Florijan Krajec 10, Ivan Velec iz Trsta 30, Anton Zakrajšek 10, Josip Groše 10, Janez Pavlovič 10, Andrej Kraševac 10, Anton Truden 10, Marjeta Sežun 14, Anton Levec 12, Neimenovan 50 kr. Darovalcem lepa hvala.

— (Razpis častnega darila.) Da bi pospešila razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje „Matica Slovenska“ po določilih Jurčič-Tomšičeve ustanove 200 goldinarjev častnega darila povesti slovenski, obsezajoči najmenj 10 tiskovnih pól. Snov bôdi zajeta iz zgodovine ali sploh iz življenja naroda slovenskega. Povest mora biti spisana tako, da po obliki in vsebini svoji ustreza umetniškimi zakonom pripovedne književnosti ter poleg tega ugodi literarnim namenom „Matice Slo-

posredovanji poslali njegovi prijatelji iz Vilna...

Ne izpregovorivši niti besede zapustil sem to mesto.

Mej tem zakril je temni krog večerne sence obzor. Sklonjen v kotic svoje bričke premišljal sem vso pot o strastnej ljubezni k rodnej zemlji, katere nedosežno čistoto sem opazil v čutu polnem želja umrlega litevskega šlahčiča. Bil je Poljak z dušo in telesom, gorel je sicer za vso Poljsko, ali za Litvo bilo je srce vender najbolj vroče.

In zgodilo se je tretji dan, kakor je želel.

V grob njegov nastlali so prsti rodne zemlje, tiste, katero so mu živemu v uteho z daljne Litve po pergiščih prinašali ali pošiljali njegovi dobri prijatelji...

Litva, draga Litva! Kak kras se bo v tebi spočel in kak čas te bo krasil, ako te bodo ljudje tako ljubili. Dà, ti si kakor zdravje, tebe ceni, kdor te izgubi!

In tako je postal ta tih šlahčičji dvorec na zemlji Krakovske ljudovlade nehote litevsko grobišče. Mislim, da hoteč pisati skromne slike iz življenja poljske slabte na Litvi, nisem mogel ugodneje storiti, nego pričeti njih vrsto s hvaležnim vspominkom na pana Ščensnega.

venske“. Pisatelj, kateremu se prisodi častno darilo iz novcev Jurčič-Tomšičeve ustanove, prejme vrhu tega za svojo povest še navadno pisateljsko nagrado, katere plačuje „Matica Slovenska“ po § 15 svojega pravilnega reda po 20—30 gld. za tiskovno pól. Rokopisi naj se brez pisateljevega imena pošiljajo odboru „Matice Slovenske“ do 1. junija 1890. l. Pisateljovo ime naj se pridene rokopisu v zapečatenem listu, na katerem je zapisano dotično gaslo. Večkrat se je poudarjalo, da „Matica Slovenska“ podaja svojim članom premalo leposlovnega berila. S tem razpisom hoče Maticin odbor pokazati, da ga je resna briga, po vsi svoji moči pospešiti tudi razvoj leposlovne književnosti slovenske ter svojim članom podati v roko lepo zabavno knjigo. Zatorej se pa podpisani odbor tudi nadeje, da ga bodo pisatelji slovenski podpirali v njegovem trudu ter se častno odzvali njegovemu domoljubnemu pozivu. V Ljubljani 2. decembra 1889. Odbor „Matice Slovenske“.

— (Tukajšnja Čitalnica) imela je preteklo soboto zvečer svoj XXIX. občni zbor, h kateremu je došlo precejšnje število društvenikov. Gosp. predsednik dr. vitez Bleiweis pozdravil je zborovalce, oziral se na društveno delovanje in dobro obiskane veselice v letu preteklem, izrekal zahvalo vsem sodelujočim članom, kakor tudi vsem odbornikom za njih delovanje ter se naposled v toplih besedah spominjal jednega najstarejših članov, jako delavnega umrlega podpredsednika g. M. Pakiča, kateremu bodi blag spomin. Tajnik g. Evgen Lah poročal je z lastno mu natančnostjo in temeljitostjo o društvenem delovanju na drobno. Ker bode to poročilo itak natisnjeno prišlo članom v roke, ne bomo obširneje o njem govorili, zabeležimo torej samo to, da se je z odobravanjem vzelo na znanje. Iz izkaza blagajnikovega je bilo razvidno, da je gmotno stanje Čitalnice tako, kakor druga leta, kolikor dohodkov toliko izdatkov. Kratko poročilo blagajnikovo vzelo se je z dobroklici na znanje. — Pregledovalcema računov bila sta z vsklikom izvoljena gg. dr. Triller in Urban Zupanec. — V odbor so bili voljeni naslednji gospodje: Dr. vitez K. Bleiweis, A. Dečman, Fr. Drenik, Fran Gerbič, dr. V. Gregorič, dr. M. Hudnik, Fr. Kadilnik, E. Lah, A. Ledenik, J. Paternoster, A. Skaberné, Fr. Soss, A. Trstenjak, A. Zagorjan in dr. Fr. Zupanc. — Pri posamičnih nasvetih oglašil se je kurat Koblar in nasvetoval, da se naročita slovenska lista „Zgodovinski zbornik“ in „Rimski Katolik“, urednik Železnikar pa, da se naroči „Il Diritto Croato“, mesto njega pa opusti kak nemšk list. Odboru se je naročilo, da ta nasveta uvaža ter da naroči pod dosedanjimi uveti 10 izvodov C.lovškega „Miru“. Predsednik dr. vitez Bleiweis opomnil je mej zborovanjem tudi to, da bode hišni gospodar Čitalnici letos odpovedal jedno ali celo dve sobi, da je torej potreba „Narodnega doma“ vedno bolj pereča, da bi bilo torej zelo umestno, ko bi se to podjetje približalo svojemu uresničenju.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi Silvestrov večer 31. dne decembra 1889 v Schreinerjevi pivarni na sv. Petra cesti. Vspored: 1. Koračnica. 2. Tittl: „Das Wolkenkind“, ouvertura. 3. Foerster: „Pobratimija“, moški zbor z bariton samospvom (gosp. Pianeki). 4. Ivanoviči: „Seufzer-Walzer“, valček. 5. Ipavec: „Oblačku“, čveterospev, pojó: Pavšek, Jeršek, Pianeki, Malič. 6. „V zanjkah“, veseloigra v jednem dejanju. 7. Hudba: „Marjanka“, moški zbor. 8. Blaschke: „Denkst du noch an mich“, polka frang. 9. Horny: „Souvenir de Krapina“. 10. Vilhar: „Ljubičica“, moški zbor. 11. Grbič: „Pod prozom“, čveterospev, pojó: Pavšek, Jeršek, Pianeki, Malič. 12. Komičen prizor. 13. Ziehrer: „Faschingskinder“, valček. 14. Vilhar: „Kaži mi“, moški zbor. 15. Kocijančič: „Njega ni“, moški zbor z bariton-samospevom (gosp. Bajec). 16. Pozdrav o polunoči. 17. Ziehrer: „Viena“, galop. Potem ples. Pri veselici svira gledališka godba pod vodstvom gospoda J. Kosa. Ustoppina za neude po 30 kr., udje so prosti. Začetek ob osmih zvečer. Odbor.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima prihodnji večer v soboto, 4. januarja v Knaus-ovi restavraciji „zum Lothringer“ I. Kohlmarkt 24. Čital bode g. Ivan Gregorčič „Kulturne obraze“.

— (O nezgodi na železnici mej Trbovljami in Zagorjem) se nam piše: Ko je 27. t. m. zjutraj ob 1. uri vozil brzovlak broj 1. od Zagorja proti Trbovljam, odlučila se je na

progi ne daleč od prvo imenovane postaje, kake tri cente težka skala, prilomastila v dol, ter priletela v baš mimo vozeči vlak. A izvzemši da je potrupila jeden voz, prodira mu je namreč steno in okno na strani, potem pa odletela na železniški objekt, — ni se pripetila druga nesreča. V vozu potovala je jedina dama, kojoj pa se ni zgodilo nikako zlo, oziroma, da se je prestrašila samo. — Da se je ta pustolovina pripetila štiri ure preje, zadela bi bila skala lahko separatni dvorni vlak, s katerim se je vozil cesar na Dunaj. Se je li skala sprožila sama, bode se dognalo. Na lici mesta je ob železnični progi svet preceje ploskav, a v višini štrle pečine, vender se večšakom zdi čudno, da le po onej mali ravnini skala s tako silo sama prihrščala na tir in — sumi se, da je morda zlodejna roka posegla vmes.

— (Okrajna bolniška blagajnica Ljubljanska.) V dobi petih mesecev obolelo je 246 blagajničnih udov, izmed teh 219 moških in 27 ženskih. Umrlo je 7 udov, mej temi 1 ženska. Izplačalo se je bolniščine 1517 gld. 74 kr., bolniških oskrbovalnih stroškov 409 gld. 50 kr., voznine 34 gld. 11 kr., pogrebščine 88 gld.; zdravniških stroškov 807 gld., za zdravila 230 gld. 80 kr., za kopelji 42 gld. 20 kr., za terapeutične pripomočke 14 gld. 38 kr. in za obeznino 15 gld. 76 kr., torej skupno 3159 gld. 44 kr.

— (S neg) zapadel je daleč okolu in bil uzrok da se promet na železnicah ni vršil vedno, marveč so nekateri vlaki imeli zamudo. Zveza z Italijo bila je deloma ustavljena, sedaj so pa vse ovire menda že odpravljene.

— (Osepnice) prikazale so se pred tednom dnij v Dolenjem Logatci in se jele nekoliko tudi že širiti. Umrli je dosedaj za to boleznijo jeden možak, bolnih je pa še šest, večinoma odraslih oseb.

— (Zamrzneno jezero.) Na Koroškem zamrznilo je Blaško jezero, na Ogerskem pa Blatensko jezero, kar se sicer pred novim letom niti v hudi zimi 1879/80 ni zgodilo.

— (Vabilo na Silvestrovo veselico.) katero priredi Narodna čitalnica v Kranji dne 31. decembra 1889. Vspored: 1. „Uršika in Matvezek ali uropana deklica“, orientalska idila s petjem in godbo v treh ginljivih dejanjih in mnogih smesnih prizorih. Sestavilo in spisalo več znamenitih poznavateljev Carigraskih razmer. 2. Šaljiva loterija. 3. Po polnočni ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnine plačajo društveniki po 20 kr., neudje po 60 kr. za osebo. — P. n. obiskovalci te veselice prosijo se, da prinesó sè saboj dobitkov za šaljivo loterijo. Odbor.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi svojim udom „Novomeška Čitalnica“ in „Dolenjski Sokol“ v prostorih „Narodnega doma“ na Silvestrov večer (31. decembra 1889.) Vspored: 1. Tomboia. 2. „Dva najemnika v eni sobi“, šaloigra v jednom dejanji. 3. Telovadba štirih „Sokolov“ na bradli. 4. Komični prizor: „Hišni oskrbnik št. 3“. 5. Prosta zabava, pri kateri svira oddelek mešč. godbe. Začetek ob 8. uri zvečer. P. n. gospodje izvršujoči člani „Sokola“ se uljudno prosijo, da pridejo v društveni obleki.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi „Narodno bralno društvo v Zagorji“ s prijaznim sodelovanjem „Narodnega bralnega društva Knežkega“ na dan novega leta 1890 v prostorih gosp. J. Čopiča. Vspored: 1. Pozdrav gostov. 2. Volarič: „Slovanski svet, ti si krasan“, moški zbor. 3. Gregorčič: „V pepelnici noči“, deklamuje g. D. Č. 4. Leban: „Kislica sladka“, mešan zbor. 5. Rozman: „Nočni pozdrav“, moški zbor. 6. „Eno uro doktor“. Burka v jednom dejanji. 7. Prosta zabava. 8. Ples. Mej posameznimi točkami igra godba. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina za osebo 40 kr., obitelj 1 gld.; k plesu 50 kr., dame so proste. Čisti dohodek namenjen je napravi društvene zastave. Ustop dovoljen je le povabljenecem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Temesvar 29. decembra. V tukajšnji stolni cerkvi ustrelil se je kratko po maši nek rokodelec. Uzrok samomoru bila je nekda beda. Stolno cerkev so takoj zaprli in jo bodo zopet otvorili, ko bode na novo blagoslovljena.

Beligrad 29. decembra. Vlada je z anglo-avstrijsko banko sklenila začasni dogovor, po katerem dobiva banka 5,740.000 dinarov, se odreče zahtevani odškodnini poldruga milijona.

Madrid 29. decembra. Umrljivost se je vsled hripe potrojila. V Barceloni zbolelo je 30.000 ljudij.

Dunaj 30. decembra. Posvetovanja čeških in nemških zaupnih mož prično pod predsedstvom Taaffeovim dne 4. januarja v palači predsedstva ministerskega sveta. Knez Alexander Schönburg tudi h konferenci povabljen.

Dunaj 30. decembra. Naslednji člani kabineta dobili so najvišja odlikovanja: Falkenhayn veliki križ Leopoldovega reda, Welsersheimb poklican v gospodsko zbornico, Gauč povišan v barona, Schönborn in Zaleski dobila red železne krone prve vrste.

Berolin 30. decembra. Avstrijski podanik, izdelovatelj instrumentov, Hamm, zaradi socijalistične agitacije izgnan.

Florenca 30. decembra. Gledališče Re Umberto včeraj zvečer pred predstavo popolnoma pogorelo. Požar trajal vso noč. Požar nastal najbrže vsled tega, da je bil plin odprt.

Razne vesti.

* (Novoletno častitanje.) Avstrijska in skupna ministerstva, dvorni uradi, predsedstva višjih sodišč so se sporazumela, da letos odpadejo novo letna častitanja s strani uradnikov.

* (Slušatelj grško-katoliškega semenišča) v Levovu preté, da izstopijo iz semenišča, ako se ne preklichejo nekatere naredbe, ki jako omejuje njih svobodo.

* (Zdravje Emina paše) se je zopet shujšalo. Zdravniki zmatrajo za slabo znamenje, da mu vedno teče iz ušes in že dvomijo, da bi se mogel, kedaj vrniti v Evropo.

* (Polkovnik Filip Ludwig) je umrl minolo sredo na Dunaji. Pokojnik je bil leta 1828. rojen v Gradci kot sin civilnega zdravnika. Leta 1845. šel je k vojakom in ustopil v tako imenovani bombardijski voj, kjer je dobil prvo izobraženje. Udeležil se je štirih vojn 1848, 1849, 1859 in 1866. Zadnjih dvajset let je služboval v pisarni predsedstva vojnega ministerstva in je zlasti oskrboval občevanje z vojaškimi atašéji tujih držav, za kar je bil posebno pripraven, ker je govoril več jezikov in je bil svetovno izobražen. On ni bil navaden častnik, temveč pravi vojaški diplomat.

* (Slikar brez rok.) Št. 22 „Bazarja“ pripoveduje o slikarji brez rok. Adam Siepen, sin premožnega kmeta v Dürenu, rojen leta 1851. je že imel v mladosti veliko duševno nadarjenost. Deček je dobival dobro šolsko izobraženost, vsa šolska dela je pa opravljal z nogami, posebno se je rad bavil z risanjem. V dvajsetem letu je ustopil v slikarsko akademijo v Düsseldorfu in je bil učenec profesorja Roetinga. Kmalu je postal znan portretni slikar. Umetnik tudi z nogami lahko hodi, a to slabo upliva na njih gibčnost, zaradi tega se navadno vozi. Jedno njegovih del je bilo razstavljeno v renskozapadnopalacijske razstavi in so se večaki kaj laskavo izjavili o njem.

* (Potovanje okrog sveta.) Te dni se je vrnil bratranec grofa Pariškega grof Bardi s svojega potovanja okrog sveta, katero je trajalo dve leti. Grof Bardi jako ljubi morje in preživi vsako leto več časa na svoji jahti. Menj veselja pa ima za morje soproga njegova in se je pred dvanajstimi leti, ko sta se poročila le težko odločila, da bi spremljala soproga na njegovih potovanjih. Grofa Bardija je zaradi tega njegov strič grof Chambord večkrat pregovarjal, da naj opusti potovanja po morji, kateri opomini pa neso nič pomagali.

* (Na postaji Bizenz) na severni železnici je dne 25. t. m. vlak, ki je peljal več nezakurjenih lokomotiv v popravo, trčil v tovorni vlak in zdrobil več vagonov. Človek ni nobeden poškodovan. Preiskavanje je pokazalo, da je nesreči kriva malomarnost železniškega osebja.

* (Čudna nesreča na železnici) se je pripetila blizu Andolvera v Massachussetu. Vlak s tovornimi vagoni se je hitro pomikal proti omenjenemu mestu. Nasproti pa prisopiha po vsoprednem tiru naglič. Na tovornem vlaku je bil stavbeni les tako nerodno naložen, da so nekateri bruni tako daleč moleli proč, da so zadeli v naglič in zdrobili vsa okna vagonov. Kosci stekel iz oken so z veliko močjo zleteli na vse strani in mnogo oseb obrezali po obrazu. Jedna osoba je tako poškodovana, da ni misliti, da bi okrevala.

Narodno-gospodarske stvari.

Zborovanje „zveze okrajnih bolniških blagajn“.

Prvo zborovanje odposlancev zveze okrajnih bolniških blagajn spadajočih v okrožje delavske zavarovalne zoper nezgode za Trst, Primorsko, Kranjsko in Dalmacijo vršilo se je danes (28. t. m.) zvečer ob 6 uri v borzni dvorani v Trstu.

Vlado je zastopal c. kr. okrajni glavar gosp. Rüling. Udeležba ni bila obilna, posebno ne iz Primorske in Dalmacije, kar utegne biti uzrok deloma

neugodno vreme in zimski čas sploh, deloma pa tudi premalo zanimanje za to novorojenstvo.

S Kranjskega je bilo zastopanih 7 okrajnih bolniških blagajn z 11 odposlanci in sicer Ljubljana 3, Kamnik 3, Ljubljanska okolica 1, Št. Vid 1, Vrhnika 1, Logatec 2, Radovljica 1.

Če tudi Dolenjska ni bila prav nič zastopana, kar je obžalovanja vredno, imeli so odposlanci s Kranjskega vendar večino mej zborovalci.

Prva točka „sklep o odmerjenji odstotka, po katerem imajo okrajne bolniške blagajne uplačevati doneske v zvezni rezervni zaklad (§ 5. zv. pr.) bilo je povod jako obširni debati.

Odposlanec g. Föderl poudarjal je, da se mu zdi, da sedaj ni pravi čas za tako zborovanje in sklepanje, ker se ne ve, bodo li vse sedaj ustanovljene okrajne bolniške blagajne mogle obstati ali ne. Splošno se vidi, da ima ljudstvo še veliko premalo pravega zapopadka in zvedenja v tej novi stroki. Njemu ne zdi se umestno, da se hočejo vse novotarije kar hipoma upeljati in se praktično stališče prav nič ne jemlje v poštev. On predlaga, naj se danes ničesar ne sklepa, temveč s poslovanjem zveze okrajnih bolniških blagajn, oziroma z odmerjenjem odstotka za zvezni rezervni zaklad toliko časa počaka, da bodo okrajne bolniške blagajne začele živeti, da bodo dokazale, da so sposobne za obstanek, za to pa bode pravi čas še le prihodnje leto.

Predsednik g. dr. Graf odgovarja, da tukaj ne gre debatovati o tem, je li sedaj pravi čas za tako sklepanje ali ne. Postava, oziroma § 4. pravil zveze okr. boln. blagajn določuje, da se ima vsako leto vršiti zborovanje odposlancev okr. bolniških blagajn in po § 5. določati imajo odposlanci pri tej točki le o odstotku, ne pa o potrebi doneskov ali zveze sploh. Naloga odposlancev bode torej, da določijo koliko odstotkov v postavno določeni meri bodo imele posamične okrajne bolniške blagajne dati zveznemu rezervnemu zakladu. Če nekatere okrajne bolniške blagajne, zaradi premalega števila članov ali iz družih postavnih uzrokov ne bodo mogle obstati, priklopili se bodo njeni člani drugi sosedni okrajni bolniški blagajni. Če bo pa katera blagajna imela vsled nepričakovanih obilnih bolniških stroškov toliko izdatkov, da bi ne mogla izhajati, potrebna jej bo toliko bolj podpora iz zveznega rezervnega zaklada. On misli torej, da pomisleki v tej zadevi neso opravičeni.

Odposl. g. Föderl opomni, da pristojna po obst. pravilih okrajni bolniški blagajni le jednokratna podpora iz zveznega rez. zaklada ter želi pojasniti, kako si bo pasivna okrajna bolniška blagajna v takem slučaju pomagati mogla. Pojasnila g. predsednik o tem ni dal.

Odposl. g. Breskvar opomni, da bi bilo umestno ob odstotku sklepati še le po preteku jednega leta. Sedaj nobena blagajna ne ve, kako bo izhajala, treba je vsaj jednoletnega delovanja. Pri Ljubljanski okrajni bolniški blagajni se je on prepričal, da na podlagi dva ali trimesečnega delovanja se ne da napraviti nobenega zanesljivega letnega proračuna. Dohodki spreminjajo se po letnih časih. Pozna pomlad, poletje in začetek jeseni dela n. pr. v Ljubljani obilo zidarjev, pleskarjev, tesarjev in družih stavbinskih delavcev, ti plačujejo obilo doneskov, a bolniki so v tem času jako redki, zato uspeva blagajna če ni kake epidemije. Drugače je v drugi polovici leta. Delavcem nedostaja za služka, število takih, ki nemale službe in dobivajo v slučaju bolezni podporo, ne da bi plačevali doneske, je jako izdatno, dohodki se krčijo, bolzni pa množijo tako, da bi mogla blagajna nehati poslovati, če bi ne bilo upati boljših časov. On vpraša torej, kako je mogoče že sedaj določiti koliko odstotkov bode treba plačevati v zvezni rezervni zaklad, ko nemamo še jednoletnega delovanja za seboj.

Predsednik g. dr. Graf pravi, da se je sklicalo zborovanje letošnje leto vsled vladnega ukaza in trdi, da je pač vse jedno, če se ob odstotku sklepa sedaj ali konec družega leta, plačati bo treba na vsak način tudi za leto 1889, poudarja zopetno, da danes se more sklepati le o visočini odstotka, zato zatvori nadaljno debato o tej zadevi in prosi, da se glasuje o visočini odstotka.

Večina glasuje za minimalni odstotek namreč 10%; s tem rešena je bila prva točka dnevnega reda.

Druga točka bila je „razprava o svobodnem razširjenji zveznega delokroga“ (§§ 2. in 5. zv. pr.) Pri tej točki ni nihče ničesa predlagal. Pričelo se je pa razgovarjanje, kako misli zvezno načelnništvo nadzorovati posamezne okrajne bolniške blagajne.

Odposl. g. Föderl upira se odločno v imenu odposlancev iz Kranske zoper nastavitve morebitnega zveznega nadzornika za celo okrožje.

Odposl. g. Arko poudarja, da bilo tako nadzorovanje po stalnem zveznem nadzorniku gledé na obširno okrožje zveze jako drago in tedaj popolnoma neumestno. Vsaka bolniška blagajna ima že tako svoj nadzorovalni odsek, poleg tega nadzoruje jo tudi dotično politično oblastvo. On sicer ni principijelno zoper nadzorovanje po zveznem načelništvu zato, ker to določajo pravila, a našel naj bi se modus, da bi nadzorovanja ne opravljal stalno nameščen zvezni nadzornik, sicer bi dohodki zvezne blagajne ne zadostovali niti za nadzornikovo plačo in dijete.

Tudi drugi odposlanci izrekli so se odločno, da naj se stalni nadzornik ne nastavi.

Predsednik opomni, da sklepanje v tej zadevi ne spada v današnje razpravo. Nadzorovanje po zveznem načelniku je po obstoječih pravilih utemeljeno. Ker pa vidi, da je velika večina odposlancev zoper nastavitve stalnega nadzornika, se nadzornik sedaj ne bo nastvil.

Pri 3. točki prečital je perovodja Colucc notranjega ministerstva dopis gledé podpore porodnicam. O tem bila je daljša debata, naposled sklenilo se je na g. Föderla predlog, da se pridrži doslej običajna podpora. Potem se je seja zaključila.

Poslano.*)

Izza kulis.

Vi hočete v javnosti govoriti z menoj? All right! Igra „Dve tašči“, ki je občinstvu jako ugajala, kritikovali ste nastopno: „Ekstemporiranje je samo ob sebi dvojljive vrednosti, če se pa skače čez pisateljevo mejo na tak način, kakor sinoči g. Borštnik, moramo pa vendar odločno grajati!“ — In kje je ocenjevalej „Slovenčev“ videl ta nemoralni skok? „Nazadnje še po noči ne bom smel delati, kar bi sam hotel!“ Tu tiči ta strašni smrtni greh! Poslal sem Vam knjigo, iz katere ste se prepričali, da je omenjeni stavek zapisal pisatelj, da ne sem torej ekstemporoval! Vse to pa sem storil v zasobnem pisnu. Nesem se zagovarjal v javnosti, dočim ste Vi napali javno. Pojasnil sem Vam, da ni igralčeva naloga izogibati se političkim in moralnim dvomnostim, temveč, da je to stvar vladne cenzure. Priložil sem v ta namen knjigo „Tržke ribe“ in uverili ste se, da je tam črtala cenzura sličen stavek: „Kdor použije dober zajutrak, lahko prebije brez kosila!“ Zakaj je črtan ta stavek, gori omenjeni pa ne, o tem blagovolite vprašati vladnega komisarja. Čudim se, da ocenjevalej ne vé, kaj spada v cenzuro, kaj v režiserjevo področje. V oceni „Doktor Blažiča“ kličete me na odgovor. — Evo me! Obžalujem, da sem stoprav danes čital oceno, sicer bil bi že odgovoril. Vi zahtevate odgovornosti od režiserja, če igralno osobje svojih ulog ne zna. — Ste pač original! — Informujte se, kaj znači oni nedolžni stavek (Odgovorni vodja I. Borštnik na gledaliških listih! — Nič drugzega, nego da sem jaz pri vladi in magistratu odgovoren za varnost glede ognja, glede uporabe umetelnih ognjev, streljanja, pušenja na odru itd. Odgovornost moja traja od 6. do 11. ure zvečer, potem jo prevzame g. Šešarek, ki se je tudi obvezal z istim vladnim zapisnikom, kakor jaz. Ako Vam torej bolje ugaja, pisal bodem: Odgovorni vodja I. Borštnik & Comp. Da bi bil pa jaz prevzel odgovornost za memoracijo posameznikov, to mi niti po noči ne pride na um, ko delam, kar sam hočem. V obče pa mislim, da tudi na igralcih ni take grozne krivde, ker smo v „Doktor Blažiči“ igrali prvikat po novem šepetalci. Konstatujem le, da je bila za „Doktor Blažiča“ bralna, 3 mejtendenske in glavna skušnja, poleg tega bile so uloge 14 dnij v rokah igralnega osobja. Jaz si torej umijem roki! — Po končani sezoni ustrezem Vam lahko z obširnejšim odgovorom, a zdaj moram uporabljati svoj čas v korist društvu, ki me plačuje, in v prospeh naše dramatike. Takrat bom prost fežen sezono in napišem, ako hočete mesto Vas razpravo o drami „Carovnica pri jezeru“, katero Vi še od lani dolžujete. Takrat bodem prost in delal bodem po noči in po dnevu, kar bom sam hotel. — To je že druga Vaša hiba! Blagovolite paziti, da Vam ne zdrsne plašč dramatičnega strokovnjaštva, s katerim ste se tako zmagonosno nadičili, popolnoma na tla, kajti pisano je: „Eine getadelte Sache muss man mittadeln, um nicht geschmackloser Sonderling zu sein; — allein an einer allgemein gelobten, dennoch etwas aussetzen, fällt auf, zeigt Kritik, Scharfsinn, Feinheit“ itd.

Z odličnim spoštovanjem

Ig. Borštnik.

* Za vsebino ne vsprejema odgovornosti ne uredništvo ne upravnništvo.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto glđ. 4.60; za pol leta glđ. 2.30; za četrt leta glđ. 1.15.

Tujci:

29. decembra.

Pri **Stonu**: Hendl z Dunaja. — Delvechio, Mengazzi iz Trsta. — Hofbauer iz Zgornjegrada. — Wango iz Celovca.

Pri **Mallét**: Ziman iz Brežic. — Löb, Reichel, Seidl z Dunaja. — Plantan iz Radovljice. — Sterk z Dunaja.

Pri **Bavarskem dvoru**: Unterrainer iz Kočevja. — Ivanetič iz Sagorja.
Pri **južnem kolodvoru**: Raznoznik iz Lesec. — Kren iz Zaloga.

Tržne cene v Ljubljani

dne 28. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5	Surovo maslo,	1 20
Ječmen,	4 60	Jajce, jedno	3 3
Oves,	3 10	Mleko, liter	10
Ajda,	5 16	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 66	Telečje	50
Koruza,	4 55	Svinjsko	46
Krompir,	3 57	Kostrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	35
Grah,	10	Golob	15
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	2 32
Maslo, kgr.	1 08	Slama,	2 50
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	7 50
Špeh frišen	52	„ mehka, 4	4 40

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. dec.	7. zjutraj	748 5 mm.	-4.2° C	sl. vzh.	obl.	12.00mm
	2. popol.	747 9 mm.	-4.0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	748 3 mm.	-6.0° C	sl. svz.	obl.	snega.
29. dec.	7. zjutraj	746 4 mm.	-6.4° C	brezv.	snež.	13.00mm
	2. popol.	746 0 mm.	-3.2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	746 2 mm.	-4.0° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura -4.7° in -4.5°, za 1.8° in 1.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 30 decembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

	glđ.	včeraj	danes
Papirna renta	86 10	86 10	85 90
Srebrna renta	86 45	86 45	86 45
Zlata renta	108 30	108 30	108 20
5% marona renta	101 20	101 20	101 15
Akcije narodne banke	923	923	921
Kreditne akcije	321 50	321 50	321 50
London	117 75	117 75	117 75
Srebro			
Napol.	9 34 1/2	9 34 1/2	9 36
C. kr. cekini	5 59	5 59	5 59
Nemške marke	57 85	57 85	57 92 1/2

VIZITNICE

v elegantni obliki priporoča

NARODNA TISKARNA

Važno za bolne na prsih in plućih!

Neobhoden za kašelj, hripavost, zasliženje, katar, oslovski kašelj, in za take, ki željo ohraniti si čist in glasen glas; za skrofulozne, krvične, slabotne, bledične in krvirevne je

kranjski

sok iz planinskih zelišč

s primešanim podfosforom in kislim apnom in železom.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

(1013-3) Dobiva se v

lekarni Trnkóczy

poleg rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

4% državne srečke iz l. 1864	250 glđ.	132 glđ.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173	—
Ogerska zlata renta 4%	—	101	40
Ogerska papirna renta 5%	—	98	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	118	50
Kreditne srečke	100 glđ.	184	50
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	151	60
Tramway-društ. velj 170 glđ. a. v.	—	—	—

HOTEL „PRI SLONU“

Jutri 31. decembra 1889

Silvestrova svečanost

z vojaškim koncertom.

Začetek ob 1/3 8. uri. Ustoppina 30 kr.

Z velespoštovanjem

(1064)

Fran Ehrfeld.

Dva uradnika

želita privatno hrano.

Ponudbe, oziroma pogoji blagovolijo naj se pošiljati pod „H. K.“ poste restante Ljubljana. (1069-1)

Zanesljivega agenta

išče trgovska firma na veliko s primerno plačo na mesec in z navadnimi procenti.

Taisti bodi zmožen slovenščine v govoru in pismu; pozna naj dobro kraje in razmere po slovenskem Goriškem in po celim Notranjskem.

Pismena vprašanja napišejo naj se s potrebnimi pojasnili o osobi in pa o dosedanjem poslu z: „J. A. Nabrežina poste restante“.

(1072-1)

Kazenski zakon

hudodelstvih, pregreških in prestopkih

z dne 27. maja 1852, št. 117 drž. zakonika z dodanim

tiskovnim zakonom

z dne 17. decembra 1862, št. 6 d. z. ex 1863 in

drugimi novjšimi zakoni kazensko-pravnega obsega.

I. natis. Izdalo društvo „Pravnik“ v Ljubljani. Natisnila in založila „Národna Tiskarna“.

Dobiti je v „Národni Tiskarni“ v Ljubljani izvod trdo v črno platno vezan po 3 glđ., s pošto po 15 kr. več.

NOVA PESMARICA.

Zbirka na bolj znanih slovenskih, hrvatskih, srbskih, bolgarskih, čeških, poljskih in ruskih pesnjih.

Sestavil

Ivan Zeleznikar.

Založil

Dragotin Hribar.

Cena: Mehko vezani 80 kr., s pošto 10 kr. več. Elegantno vezani 1 glđ. 20 kr., s pošto 1 glđ. 30 kr.

Dobiva se v „Národni Tiskarni“ v Ljubljani. — Naroča se pa lahko tudi v vsaki bukvarni.

Že več nego petdeset let preverjeni in v obče priljubljeni toaletni predmeti za gojenje kože

kakor:

Eau de Lys de Lohse,

jedino branilo proti ogorelosti, odstrani gotovo vse nečistosti kože, kakor: rumene lise, mozolje, bakreno rudečico, naredi obraz, vrat, pleča in roke svetlo bele, daje polti zdravi, mladostni vid. V originalnih flakonih z navodilom za rabo.

Lohse-ovo lilin mlečno milo,

zaradi svoje čistote in milobe najboljšo toaletno milo, ki ohrani vsled tega, da ima mnogo tolišče v sebi, kožo gibčno in mehko.

Lohse-ov lilin poudre,

za po dnevi in zvečer, nenavadno fine in nežne kakovosti, držeč se in neviden na koži, bolj baržunast, nego vsi drugi nahajajoči se poudres, bel in roza za blondinke, rumen za brinetke.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,

dvorni parfumeur.

(719-26)

Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga.